

KALLËZIM

KALLËZUES:

1. Nëpunësi autorizues i Gjykatës Administrative të Apelit, Z. Ardian Dvorani;
2. Nëpunësi autorizues i Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm, Znj. Iliba Bezati;
3. Nëpunësi autorizues i Gjykatës së Posaçme të Apelit të për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, Z. Dhimit Lara;
4. Nëpunësi autorizues i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë dhe Kryetari i Unionit të Gjyqtarëve të Shqipërisë, Z. Gerd Hoxha;
5. Nëpunësi autorizues i Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, Z. Erjon Bani;
6. Nëpunësi autorizues i Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, Z. Mirjan Mustafaj;
7. Nëpunësi autorizues i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Berat, Z. Ilirjan Hysa;
8. Nëpunësi autorizues i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Dibër, Z. Orald Hoxha;
9. Nëpunësi autorizues i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Durrës, Z. Ervin Sulaj;
10. Nëpunësi autorizues i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Elbasan, Z. Elis Dine;
11. Nëpunësi autorizues i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Fier, Z. Noel Veizi;
12. Nëpunësi autorizues i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Gjirokastrë, Znj. Entela Selmanaj;
13. Nëpunësi autorizues i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Korçë, Znj. Eglantina Mikani;
14. Nëpunësi autorizues i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Kukës, Znj. Suzana Cena;
15. Nëpunësi autorizues i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Lezhë, Z. Lirim Bulica;
16. Nëpunësi autorizues i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Sarandë, Z. Entiljano Spahiu;
17. Nëpunësi autorizues i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Shkodër, Z. Enri Rista;
18. Nëpunësi autorizues i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Vlorë, Z. Fjorald Behari;

19. Kryetari i Shoqatës Kombëtare të Gjyqtarëve të Republikës së Shqipërisë, Z. Engert Pëllumbi;
20. Kryetari i Shoqatës së Prokurorëve të Republikës së Shqipërisë, Z. Gezim Spahiu.

TË KALLËZUAR:

1. Ministri i Financave i Republikës së Shqipërisë, Z. Petrit Malaj;
2. Sekretari i Përgjithshëm i Ministrisë së Financave, Z. Gentian Këri;
3. Përgjegjësi i Degës së Thesarit Tiranë;
4. Përgjegjësi i Degës së Thesarit Vlorë;
5. Përgjegjësi i Degës së Thesarit Lezhë;
6. Përgjegjësi i Degës së Thesarit Kukës;
7. Përgjegjësi i Degës së Thesarit Korçë;
8. Përgjegjësi i Degës së Thesarit Shkodër;
9. Përgjegjësi i Degës së Thesarit Berat;
10. Përgjegjësi i Degës së Thesarit Elbasan;
11. Përgjegjësi i Degës së Thesarit Dibër;
12. Përgjegjësi i Degës së Thesarit Sarandë;
13. Përgjegjësi i Degës së Thesarit Lushnjë;
14. Përgjegjësi i Degës së Thesarit Fier;
15. Përgjegjësi i Degës së Thesarit Gjirokastrë;
16. Përgjegjësi i Degës së Thesarit Durrës;

OBJEKTI:

Fillimi i procedimit penal për kryerjen e veprave penale “Shpërdorimi i detyrës”, “Pengime për ekzekutimin e vendimeve të gjykatës” dhe “Mosekzekutimi pa shkaqe të përligjura i vendimit të gjykatës”, të parashikuara përkatësisht nga nenet 248, 320 dhe 320/a/1 të Kodit Penal.

DREJTUAR:

Prokurorisë së Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar.

I nderuar Z. Prokuror!

Përmes këtij kallëzimi, na lejoni t’iu parashtrojmë rrethanat e faktit dhe argumentimin e kompetencës suaj si dhe përgjegjësisë penale të të kallëzuarve për veprat penale të parashtruara në objektin e këtij kallëzimi.

Ky kallëzim paraqitet për shkak të situatës së krijuar nga mosekzekutimi i pagave të gjyqtarëve dhe prokurorëve për muajin gusht 2026, situatë e cila nuk prek një magjistrat të vetëm, por një numër të konsiderueshëm gjyqtarësh dhe prokurorësh në Republikën e Shqipërisë.

Kallëzimi paraqitet me qëllim që organi i prokurorisë të identifikojë personin/personat që kanë marrë, transmetuar ose zbatuar vendimmarrjen konkrete që ka sjellë mosekzekutimin e pagave.

Ky kallëzim nuk synon zëvendësimin e mjeteve administrative, gjyqësore apo institucionale për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve lidhur me mënyrën e përlllogaritjes së pagave dhe as ushtrimin e presionit ndaj ndonjë institucioni shtetëror për një rezultat të caktuar financiar. Qëllimi i tij është vetëm hetimi penal i ligjshmërisë së veprimeve ose mosveprimeve konkrete që kanë sjellë mosekzekutimin e pagave dhe përcaktimi i përgjegjësisë individuale sipas ligjit.

Rrethanat e faktit

Unioni i Gjyqtarëve të Shqipërisë i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese të Republikës së një Shqipërisë me një kërkesë me objekt: *“Shfuqizimi i neneve 1 dhe 2, pika 2, të ligjit nr. 33/2023, datë 25.05.2023 “Për një ndryshim në ligjin nr. 96/2016 “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar””, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.”* Rezulton se përgjatë gjykimit kushtetues të iniciuar nga ky subjekt, kërkesës së tij i është atashuar edhe Shoqata Kombëtare e Gjyqtarëve të Republikës së Shqipërisë, me cilësinë e subjektit të interesuar si dhe është thirrur me të njëjtën cilësi edhe Këshilli i Lartë Gjyqësor. Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, me vendimin nr. 15, datë 17.02.2026, ka vendosur: *“1. Pranimin pjesërisht të kërkesës. 2. Shfuqizimin e fjalisë së parë të shkronjës “a” të nenit 1, si dhe të pikës 2 të nenit 2 të ligjit nr. 33/2023, datë 25.05.2023 “Për një ndryshim në ligjin 96/2016 “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar”, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. 3. Detyrimin e Kuvendit të miratojë ndryshimet ligjore të nevojshme, sipas arsyetimit të këtij vendimi, brenda datës 31.07.2026. 4. Efektet e shfuqizimit sa më lart hyjnë në fuqi ditën e hyrjes në fuqi të ndryshimeve ligjore dhe, në çdo rast, jo më vonë se data 31.07.2026.”*

Rezulton se më herët, Unioni i Gjyqtarëve të Shqipërisë i ishte drejtuar Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë me një kërkesë tjetër, e cila kishte si objekt, ndër të tjera: *“Shfuqizimi i nenit 12, pika 5, shkronja “a”, të ligjit nr. 96/2016 “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar me nenin 2, pika 1, të ligjit nr. 50/2021, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.”* Në atë gjykim kushtetues, Gjykata Kushtetuese, me vendimin nr. 35 datë 22.11.2022, ka vendosur: *“Pranimin e kërkesës. Shfuqizimin e nenit 12, pika 5, shkronja “a”, të ligjit nr. 96/2016 “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar me nenin 2, pika 1, të ligjit nr. 50/2021, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Shfuqizimin e nenit 1, pika 7, paragrafi i dytë, shkronjat “a”, “b” dhe “c” të ligjit nr. 8097, datë 21.03.1996 “Për pensionet shtetërore suplementare të personave që kryejnë funksione kushtetuese dhe të punonjësve të shtetit”, të ndryshuar me nenin 1, pika 1, të ligjit nr. 166/2020, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.”*

Rezulton se Kuvendi i Republikës së Shqipërisë nuk i ka miratuar ndryshimet ligjore të nevojshme, sipas arsytimit të vendimit nr. 15, datë 17.02.2026 të Gjykatës Kushtetuese, brenda datës 31.07.2026. Në këto rrethana, Këshilli i Lartë Gjyqësor, me vendimin Nr. 435, datë 26.08.2026 “Mbi miratimin e pagës referuese bazë të magjistratit (gjyqtar), sipas vendimit nr. 15, datë 17.02.2026 të Gjykatës Kushtetuese”, ka vendosur: “1. Të miratojë pagën referuese bazë për magjistratin (gjyqtar), sipas arsytimit të vendimit nr. 15/2026 dhe vendimit nr. 35/2022, të Gjykatës Kushtetuese, referuar përcaktimeve në VKM-në nr. 325/2023, të ndryshuar, kategoria e lartë drejtuese “Kategoria I”, klasa e pagës “Klasa I-2”, të përbërë nga paga për pozicion (në shumën 222,425 lekë, sipas klasës) plus shtesa e nivelit të kualifikimit “Grupi i diplomës 1” (në shumën 14.000 lekë), për periudhën nga data 01 gusht 2026 e në vazhdim. 2. Departamenti i Programimit dhe Administrimit të Buxhetit dhe njësitë përgjegjëse për buxhetin në gjykatat e të tre niveleve, të bëjnë një analizë të plotë të situatës buxhetore në shpenzime personeli për vitin 2026 si dhe të fillojnë pagesën e pagave për periudhën nga data 1 gusht 2026 e në vazhdim, sipas përcaktimeve të pikës 1 të këtij vendimi. 3. Departamenti i Programimit dhe Administrimit të Buxhetit dhe njësitë përgjegjëse për buxhetin në gjykatat e të tre niveleve, të përlllogarisin efektin financiar të zbatimit të pikës 1 të këtij vendimi dhe në rast të nevojave për fonde buxhetore shtesë në shpenzime personeli për vitin 2026, të kërkojnë pranë Ministrisë së Financave alokimi i këtyre fondeve, sipas legjislacionit në fuqi për menaxhimin e sistemit buxhetor. 4. Departamenti i Programimit dhe Administrimit të Buxhetit dhe njësitë përgjegjëse për buxhetin në gjykatat e të tre niveleve, të përlllogarisin efektin financiar të rillogaritjes së pagës referuese bazë për të gjitha funksionet gjyqësore për periudhën 01 prill 2023 deri në 31 korrik 2026, sipas VKM-së nr. 325/2023, të ndryshuar. 5. Departamenti i Programimit dhe Administrimit të Buxhetit të ndjekë procedurat sipas legjislacionit në fuqi për menaxhimin e sistemit buxhetor, për të kërkuar sigurimin e fondeve buxhetore shtesë në shpenzime personeli, pranë Ministrisë së Financave, shtrirë në dy vite buxhetore, vitin 2027 dhe vitin 2028, për kryerjen e pagesave të diferencave të pagës pas rillogaritjes së pagës referuese bazë, sipas përcaktimeve në pikën 1 dhe pikën 4 të këtij vendimi. 6. Departamenti i Programimit dhe Administrimit të Buxhetit, për përgatitjen e dokumentit përfundimtar të PBA 2027-2029, faza e dytë, të hartojë kërkesat buxhetore në shpenzime personeli për të gjitha funksionet gjyqësore bazuar në pagën referuese bazë të përcaktuar në pikën 1 të këtij vendimi. 7. Me zbatimin e këtij vendimi, ngarkohet Sekretari i Përgjithshëm dhe Departamenti i Programimit dhe Administrimit të Buxhetit. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në faqen zyrtare të internetit të Këshillit të Lartë Gjyqësor.” Rezulton se të njëjtin qëndrim mbajti edhe Këshilli i Lartë i Prokurorisë dy ditë më pas, me vendimin nr. 144, datë 28.08.2026.

Pas marrjes së këtij vendimi, Kryetari i Gjykatës së Lartë, kryetarët e gjykatave të apelit, kryetarët e gjykatave të shkallës së parë, Prokurori i Përgjithshëm, Drejtuesi i Prokurorisë pranë Gjykatës së Apelit të Juridiksioni të Përgjithshëm dhe drejtuesit e prokurorive pranë gjykatave të shkallës së parë të juridiksionit të përgjithshëm kanë marrë masat përkatëse, duke urdhëruar zyrat e buxhetit që të përgatisin listëpagesat e gjyqtarëve dhe prokurorëve sipas formulës së re të hyrë në fuqi më 1 gusht 2026, e cila referon në përcaktimet e VKM-së nr. 325/2023, të ndryshuar, kategoria e lartë drejtuese “Kategoria I”, klasa e pagës “Klasa I-2”, të përbërë nga paga për pozicion (në shumën 222,425 lekë, sipas klasës) plus shtesa e nivelit të kualifikimit

“Grupi i diplomës 1” (në shumën 14.000 lekë), për periudhën nga data 01 gusht 2026 e në vazhdim.

Rezulton se përgjegjësit e Degëve të Thesarit në Rrethet Berat, Durrës, Dibër, Elbasan, Fier, Gjirokastrë, Lezhë, Lushnjë, Korçë, Kukës, Sarandë, Shkodër, Tiranë dhe Vlorë, mbi bazën e një mesazhi të marrë nëpërmjet postës elektronike nga Sekretari i Përgjithshëm i Ministrisë së Financave, kanë bllokuar kalimin e fondeve të pagave të gjyqtarëve dhe prokurorëve (me përjashtim të Prokurorisë pranë Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Kukës dhe Prokurorisë pranë Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Dibër, bazuar në informacionet paraprake) sipas formulës së re të përcaktuar në vendimin nr. 15, datë 17.02.2026 të Gjykatës Kushtetuese, duke refuzuar të zbatojnë urdhër shpenzimet e nëpunësve autorizues të Gjykatës së Lartë, Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, Gjykatës Administrative të Apelit, Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm, Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë, Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Berat, Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Dibër, Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Durrës, Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Elbasan, Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Fier, Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Gjirokastrë, Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Korçë, Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Kukës, Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Lezhë, Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Sarandë, Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Shkodër, Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Vlorë dhe Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Lushnjë.

Në vijim, Ministri i Financave, i është drejtuar Këshillit të Lartë Gjyqësor dhe Këshillit të Lartë të Prokurorisë me shkresën nr. 14110 prot., datë 2.9.2026, me lëndë: *Mbi paraqitjen dhe përpunimin e listëpagesave të muajit gusht 2026*. Në përmbajtje të kësaj shkrese Ministri i Financave shprehet se:

“Nga informacioni i administruar prej strukturave të Thesarit rezulton se një pjesë e institucioneve të sistemit të drejtësisë kanë paraqitur listëpagesat dhe urdhër shpenzimet e muajit gusht duke aplikuar një pagë referuese bazë të ndryshme nga ajo e përdorur deri në muajin korrik 2026. Ky ndryshim pretendohet të jetë mbështetur në interpretimin e vendimit nr. 15, datë 17.02.2026, të Gjykatës Kushtetuese dhe në vendimmarrjet administrative të Këshillit të Lartë Gjyqësor dhe Këshillit të Lartë të Prokurorisë.

Në disa raste, dokumentacioni i paraqitur ka përfshirë në të njëjtën listë pagesë dhe urdhër shpenzim si pagat e magistratëve, ashtu edhe ato të nëpunësve të administratës gjyqësore dhe të administratës së prokurorisë, si dhe të personelit tjetër mbështetës. Për rrjedhojë, nevoja për verifikimin e pjesës së dokumentacionit që reflektonte ndryshimin e pagës referuese ka ndikuar edhe në përpunimin e pagave të këtij personeli.

Në këto kushte, strukturat e Thesarit kanë vijuar me verifikimet përkatëse, me qëllim garantimin e ligshmërisë së shpenzimit, trajtimin e njëtrajtshëm të institucioneve dhe shmangien e praktikave të ndryshme për të njëjtën kategori përfituesish. Ky proces verifikimi nuk ka pasur dhe nuk ka për objekt bllokimin e pagave apo pengimin e zbatimit të vendimit të Gjykatës Kushtetuese, por verifikimin e bazës juridike dhe garantimin e një praktike të njëtrajtshme në ekzekutimin e shpenzimeve buxhetore. Ministria e Financave nuk vë në diskutim karakterin përfundimtar dhe detyrues të vendimit nr. 15/2026 të Gjykatës Kushtetuese, por në të njëjtën kohë, vëren se në arsyetimin dhe dispozitivin e këtij vendimi Gjykata Kushtetuese i ka ngarkuar Kuvendit detyrimin për miratimin e ndryshimeve ligjore të nevojshme për përshtatjen e pagës së magjistratëve me standardet kushtetuese.

Vetë Gjykata Kushtetuese ka vlerësuar se përcaktimi i formulës dhe i nivelit të pagës së magjistratëve i përket ligjvënësit, duke ia njohur atij dhe askujt tjetër hapësirën për të përzgjedhur ndërmjet alternativave të evidentuara në vendim ose një zgjidhjeje tjetër të krahasueshme, brenda kufijve kushtetues të përcaktuar prej saj.

Në këtë kuptim, Ministria e Financave, si organ i pushtetit ekzekutiv, as nuk mund të zëvendësojë Kuvendin në ushtrimin e funksionit normativ, as nuk mund të përcaktojë, nëpërmjet procedurave të ekzekutimit buxhetor, formulën konkrete të pagës dhe aq më pak mund të ekzekutojë urdhra që vijnë nga autoritete të nderuara të pushtetit gjyqësor, të cilat nuk kanë autoritetin ekskluziv parlamentar për miratimin e ndryshimeve në Buxhetin e Shtetit.

Për më tepër, strukturat e Thesarit nuk kanë as kompetencën për të zgjedhur ndërmjet interpretimeve të ndryshme të vendimit kushtetues, as mundësinë që, pa baze ligjore të qartë, të trajtojnë një akt administrativ të autoriteteve të nderuara të gjyqësorit si zëvendësues të rregullimit ligjor të kërkuar nga vetë vendimi i Gjykatës Kushtetuese.

Për rrjedhojë, detyrimi i Ministrisë së Financave është i dyfishtë dhe dyfish i qartë: nga njëra anë, të mundësojë zbatimin e vendimit të Gjykatës Kushtetuese menjëherë pasi të shprehet Kuvendi i Shqipërisë dhe, nga ana tjetër, të garantojë që ç'do shpenzim publik të ekzekutohet mbi bazën e një titulli të qartë ligjor, me dokumentacion të rregullt dhe sipas një praktike të njëtrajtshme. Këto detyrime janë plotësuese dhe jo thjesht vetëm që nuk mund të interpretohen si përjashtuese të njëra tjetrës, por as mund të vihen në diskutim nga çfarëdo interpretimi përjashtues të rolit ekskluziv të Kuvendit të Shqipërisë në shpenzimet e Buxhetit të Shtetit.

Me të vetmin qëllim të mirë të sigurimit të një zgjidhjeje të menjëhershme të situatës dhe të garantimit të pagës përkatëse mujore për magjistratët, nëpunësit e administratës gjyqësore dhe administratës së prokurorisë, si dhe për personelin tjetër mbështetës, sugjerojmë që Këshilli i Lartë Gjyqësor dhe Këshilli i Lartë i Prokurorisë të marrin masat, në fushën e përgjegjësisë së tyre, për paraqitjen pa vonesë pranë strukturave përkatëse të Thesarit të listëpagesave dhe urdhër shpenzimeve për muajin gusht 2026, sipas parametrave të përdorur në listëpagesën e muajit korrik 2026.

Garantojmë se, sapo strukturat e Thesarit të disponojnë sa më sipër, ato do të procedojnë me përparësi për kryerjen pa vonesë të pagesave për të gjithë magistratët, nëpunësit e administratës gjyqësore dhe të administratës së prokurorisë, si dhe personelin tjetër mbështetës të institucioneve përkatëse.

Po ashtu, pas miratimit nga Kuvendi të ndryshimeve ligjore përkatëse, Ministria e Financave do të marrë menjëherë masat e nevojshme për zbatimin e tyre të plotë, duke siguruar burimet e nevojshme financiare për përballimin e çdo difference page që do të rezultojë e detyrueshme, përfshirë efektet financiare për periudhat e mëparshme, sipas afateve, formulës dhe mënyrës së pagesës që do të përcaktohen si të zbatueshme.

Vlen të bëjmë me dije se, referuar të dhënave të administruara në sistemin e Thesarit, rezulton se edhe vetë Gjykata Kushtetuese ka paraqitur listëpagesën e muajit gusht 2026 duke përdorur parametrat e aplikuar në listëpagesën e muajit korrik 2026 dhe kjo listë pagesë është përpunuar rregullisht. Pa i atribuuar këtij veprimi karakter interpretues ose normativ, çmujmë se kjo rrethanë faktike konfirmon nevojën për një zgjidhje të unifikuar dhe për ndjekjen e një praktike të njëtrajtshme deri në miratimin nga Kuvendi të ndryshimeve ligjore përkatëse.

Në këtë kuadër, Ministria e Financave mbetet e gatshme për bashkëpunim të menjëhershëm teknik dhe institucional me Këshillin e Lartë Gjyqësor dhe Këshillin e Lartë Prokurorisë, me qëllim zgjidhjen e shpejtë të kësaj problematike.”

Si pasojë e bllokimit të mësipërm, magistratët, megjithëse kanë ushtruar rregullisht funksionin e tyre gjatë muajit gusht 2026, kanë mbetur pa marrë pagën për punën e kryer. E njëjta situatë është vërtetuar edhe për stafin administrativ si dhe atë ndihmës në gjykata dhe prokurori.

Kompetenca e Prokurorisë së Posaçme

Përpara analizimit të përgjegjësisë penale të të kallëzuarve, na lejon të argumentojmë faktin se përse Prokuroria e Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar është kompetente për hetimin e kësaj çështjeje.

Në nenin 148/dh të Kushtetutës është parashikuar se: “Prokuroria e Posaçme ushtron ndjekjen penale dhe përfaqëson akuzën para gjykatave të posaçme të parashikuara në nenin 135, pika 2, të Kushtetutës, si dhe para Gjykatës së Lartë.” Nga ana e tij, neni 135, pika 2, i Kushtetutës përcakton se: “Gjykatat e posaçme gjykojnë veprat penale të korrupsionit dhe të krimit të organizuar, si dhe akuzat penale kundër Presidentit të Republikës, Kryetarit të Kuvendit, Kryeministrit, anëtarit të Këshillit të Ministrave, gjyqtarit të Gjykatës Kushtetuese dhe të Gjykatës së Lartë, Prokurorit të Përgjithshëm, Inspektorit të Lartë të Drejtësisë, Kryetarit të Bashkisë, deputetit, zëvendësministrit, anëtarit të Këshillit të Lartë Gjyqësor dhe të Këshillit të Lartë të Prokurorisë, dhe drejtuesve të institucioneve qendrore ose të pavarura të përcaktuara në Kushtetutë ose në ligj, si dhe akuzat kundër ish-funksionarëve të sipërpërmendur.” Rezulton se një nga të kallëzuarit, Ministri i Financave i Republikës së Shqipërisë, mban detyrën e anëtarit të Këshillit të Ministrave.

Nga ana tjetër, në nenin 79 të Kodit të Procedurës Penale është sanksionuar instituti i bashkimit të procedimeve. Në shkronjën “a”, të pikës 1, të kësaj dispozite parashikohet se: *“1. Organi procedues mund të vendosë bashkimin e procedimeve: a) kur vepra penale për të cilën zhvillohet procedimi është kryer nga disa persona në bashkëpunim ndërmjet tyre ose kur disa persona në mënyrë të pavarur kanë shkaktuar veprën.”* Pra, një nga rastet kur procedimi zhvillohet i bashkuar është ai kur fakti penal është shkaktuar nga disa persona. Në çështjen në shqyrtim, sikurse do të arsyetohet më poshtë, fakti penal konsiston në ndalimin e pagës së magistratëve dhe një fakt i tillë ka ndodhur nga veprimet dhe mosveprimet e të gjithë të kallëzuarve, të cilat kanë qenë kusht *si ne qua non* për konsumimin e faktit penal. Në kushtet kur kemi subjekte që i përkasin juridiksioneve të ndryshme penale, atëherë mbështetur në nenin 80 të Kodit të Procedurës Penale, në rastet e procedimeve të lidhura ndërmjet tyre dhe që nuk mund të ndahen, nga të cilat një ose disa janë kompetencë e Gjykatës kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar dhe procedimet e tjera në kompetencë të gjykatave të tjera të shkallës së parë, kompetente është Gjykata kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar. Sa më sipër, kompetente për hetimin e të gjithë të kallëzuarve është Prokuroria e Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar.

Përgjegjësia penale e të kallëzuarve

Nga analizimi i rrethanave të faktit, rezulton se, me veprimet dhe mosveprimet e tyre, të kallëzuarit kanë konsumuar elementët e veprave penale *“Shpërdorimi i detyrës”*, *“Pengime për ekzekutimin e vendimeve të gjykatës”* dhe *“Mosekzekutimi pa shkaqe të përligjura i vendimit të gjykatës”*, të parashikuara përkatësisht nga nenet 248, 320 dhe 320/a/1, të Kodit Penal, sikurse do të analizohet më poshtë për secilin prej tyre.

Vepra penale *“Shpërdorimi i detyrës”*, e parashikuar nga neni 248 i Kodit Penal, parashikon se: *“Kryerja ose moskryerja me dashje e veprimeve a e mosveprimeve në kundërshtim me ligjin, që përbën mospërmbyllje të rregullt të detyrës, nga personi që ushtron funksione publike, kur i kanë sjellë atij ose personave të tjerë përfitime materiale ose jomateriale të padrejta a kanë dëmtuar interesat e ligjshëm të shtetit, të shtetasve dhe të personave të tjerë juridikë, nëse nuk përbën vepër tjetër penale, dënohet me burgim deri në shtatë vjet.”*

Vepra penale *“Pengime për ekzekutimin e vendimeve të gjykatës”*, e parashikuar nga neni 320 i Kodit Penal, parashikon se: *“Fshehja, tjetërsimi, konsumimi, dëmtimi apo shkatërrimi i sendeve për të cilat është marrë një vendim prej gjykatës, ose kryerja e veprimeve të tjera të bëra me qëllim që të mos ekzekutohet ose të pengohet ekzekutimi i vendimit gjyqësor, përbën kundërvajtje penale dhe dënohet me gjobë ose me burgim gjer në dy vjet.”*

Vepra penale *“Mosekzekutimi pa shkaqe të përligjura i vendimit të gjykatës”*, e parashikuar nga neni 320/a, paragrafi 1, i Kodit Penal, parashikon se: *“Mosekzekutimi pa shkaqe të përligjura i një vendimi penal ose civil të gjykatës, nga punonjësi i ngarkuar me ekzekutimin e vendimeve, përbën kundërvajtje penale dhe dënohet me gjobë ose me burgim gjer në dy vjet.”*

Rezulton se me vendimin nr. 15, datë 17.02.2026, Gjykata Kushtetuese konstatoi se ngrirja e pagës së magistratëve, në kushtet kur pagat referuese dhe treguesit ekonomike kishin pësuar rritje te konsiderueshme, përbente një ulje të fshehtë dhe të shënjestruar. Më konkretisht, në vendimin e saj, kjo gjykata ka theksuar se:

“101. Në ndryshim nga kuadri që përftohet nga këto të dhëna zyrtare, paga e magistratit nuk ka pësuar ndryshime prej pothuajse 10 vjetësh. Ajo u miratua në vitin 2016 dhe filloi të zbatohej në vitin 2019. Në pamje të parë, fakti i mosndryshimit të pagës së gjyqtarit, i analizuar në mënyrë të izoluar nuk përbën për se shkelje kushtetuese. Mirëpo, mosndryshimi i pagës së gjyqtarit nuk është një ngjarje e izoluar. Jo vetëm që koha gjatë së cilës ajo nuk ka ndryshuar është e konsiderueshme, por edhe konteksti socio-ekonomik i vendit ka pësuar ndryshime të ndjeshme, në kuptimin që janë rritur standardi i jetesës, fondet publike dhe pagat e punonjësve të tjerë. Këto të dhëna të analizuara së bashku me faktin që referenca e pagës së gjyqtarit ndryshoi në mënyrë të tillë, që të dyja pagat zyrtare referenciale (ajo e administratës publike dhe e Presidentit) u ndryshuan në mënyrë domethënëse përmes spostimit në kohë të miratimit të ndryshimeve ligjore përkatëse (shih paragrafët 46-48 të vendimit), nxjerrin përfundimin se mosndryshimi i pagës së gjyqtarit përbën ulje të fshehtë të shënjestruar, që bie ndesh me nenin 138 të Kushtetutës.

102. Gjykata rithekson se parimi kryesor nga i cili duhet të niset ligjvënësi në ushtrimin e diskrecionit të tij për miratimin e rregullimeve ligjore që prekin pagën e magistratëve, është që të garantohet pavarësia e gjyqtarëve dhe e gjykatës nëpërmjet përshtatshmërisë së saj me dinjitetin e detyrës dhe rëndësinë e funksionit, si dhe moscenimi, tej rasteve të përcaktuara nga neni 138 i Kushtetutës, i përfitimeve që magistratët kanë marrë nga formula fillestare e miratuar në vitin 2016 nëpërmjet miratimit të Ligjit për Statusin e Magistratëve. Nga interpretimi i nenit 138 të Kushtetutës, sipas parimit të pavarësisë në raport me rëndësinë e funksionit gjyqësor, Gjykata arrin në përfundimin se paga e gjyqtarit përshtatohet nga parimi i përshtatshmërisë së saj me funksionin. Nuk është e rastit që një garanci e tillë kushtetuese për mosuljen e pagës dhe përfitimeve të tjera parashikohet ekskluzivisht për gjyqtarin. Ndonëse norma kushtetuese nuk përcakton pragun/kufirin ose kriteret treguese për të vlerësuar përshtatshmërinë e nivelit të pagës, ligjvënësi ka detyrimin për të përshtatur pagën me zhvillimin e kushteve të përgjithshme ekonomike të vendit, në një periudhë kohore të caktuar dhe në raport edhe me zhvillimin e pagave të referencës ashtu edhe të funksionarëve të tjerë publikë.

...

104. Gjykata vëren se metoda e përdorur në vitin 2023 përbën jo “mosrritje” page siç pretendojnë subjektet e interesuara, Kuvendi dhe Këshilli i Ministrave, por “ulje të fshehtë” të pagës, në cenim të garancive kushtetuese, për sa i përket përfitimit që rrjedh nga formulimi origjinal i nenit 12 të Ligjit për Statusin e Magistratëve. Sipas nenit 138 të Kushtetutës magistratët mund të thirren në sakrificë kur janë kushtet e shkronjës “a”, me pasojë uljen e pagës, por nuk janë të përjashtuar edhe nga kahu i kundërt, pra kur kushtet ekonomike të vendit sjellin rritje të përgjithshme të pagave, edhe magistratët duhet të përfitojnë proporcionalisht

me kategoritë e tjera të pagave të nëpunësve/funksionarëve publikë. Kjo pikërisht sepse paga e tyre nuk është një shumë fikse parash e shënuar në ligjin për buxhetin e shtetit, por del nga një formulë që kishte dhe duhet të ketë për referencë një kategori page që i përshtatet zhvillimit ekonomik të vendit dhe ndryshon në kohë.

105. Në këtë kuptim, ndonëse rezultati në vlerë financiare absolute i pagës së magjistratëve, i prodhuar nga formula e re sipas ligjit objekt shqyrtimi, nuk është numerikisht ose matematikisht më i ulët sesa ai i prodhuar nga formula e mëparshme, formula e kundërshtuar, në raport me rritjen ekonomike dhe rritjen e çmimeve, përbën në vetvete një ulje të fshehur dhe të shënjestruar të pagës, duke e ngrirë atë për gati 10 vjet që prej vitit 2016, kur është miratuar për herë të parë, deri në vitin 2026, kur u bë indeksimi i parë. Për sa kohë që në procedurën parlamentare nuk është vënë në diskutim përshtatshmëria e formulës, si garanci kushtetuese, e lidhur me konsiderata që kanë të bëjnë me konsolidimin e buxhetit të shtetit ose masën e shpenzimeve publike, Gjykata vlerëson se nuk ndodhet përpara asnjërit prej rasteve përjashtimore sipas nenit 138 të Kushtetutës, ndaj çmon se nuk ka asnjë arsye për të vënë në diskutim një qëllim të ndryshëm në miratimin e kësaj formule në rastin konkret. Për rrjedhojë, arrihet në përfundimin se ka një mospërputhje midis zhvillimit të pagave të magjistratëve dhe zhvillimit të pagave të tjera në shërbimin civil publik, çka përkthehet në ulje të fshehtë dhe të shënjestruar të pagës së magjistratëve.”

Gjithashtu, në këtë vendim, Gjykata Kushtetuese i njohu Kuvendit hapësirë normuese Për të zgjedhur mënyrën e rregullimit, por jo të drejtën për të mos vepruar. Më konkretisht, në paragrafin 109, ajo theksoi se: “109. Në përfundim, në përputhje me qëndrimin e mbajtur në vendimin e saj nr. 35/2022, Gjykata vlerëson se i takon Kuvendit të miratojë ndryshimet ligjore të nevojshme, sipas arsyetimit të këtij vendimi, që të shmangë uljen e fshehur dhe ta përshtasë pagën e magjistratëve në raport të drejtë me rritjet e tjera dhe detyrën e funksionit, gjë e cila duhet të realizohet brenda datës 31.07.2026. Kuvendi mund të zgjedhë të përshtasë formulën e re në mënyrë që të riparojë uljen e fshehtë ose duke iu referuar ndryshimit që pësoi kategoria e nëpunësve civilë në të cilët referonte formula e vjetër ose ndryshimit që pësoi paga e Presidentit, ose çdo zgjidhjeje tjetër të krahasueshme me ndryshimet e kategoritë e mësipërme dhe brenda limiteve të tyre, gjithnjë në respektim të garancive të nenit 138 të Kushtetutës, duke mbajtur në vëmendje edhe faktin që inflacioni dhe situata ekonomike kanë efekt të njëjtë mbi të gjitha kategoritë e punonjësve, pavarësisht detyrës dhe funksionit që kryejnë.” Në të njëjtën linjë, në pjesën urdhëruese të këtij vendimi, ndër të tjera, ajo u shpreh se: “3. Detyrimin e Kuvendit të miratojë ndryshimet ligjore të nevojshme, sipas arsyetimit të këtij vendimi, brenda datës 31.07.2026. 4. Efektet e shfuqizimit sa më lart hyjnë në fuqi ditën e hyrjes në fuqi të ndryshimeve ligjore dhe, në çdo rast, jo më vonë se data 31.07.2026.” Shprehja “në çdo rast” e përjashton mundësinë që mosmiratimi i ligjit të shtynte efektet e shfuqizimit përtej datës 31 korrik 2026. Pas kësaj date formula e shfuqizuar nuk mund të vazhdonte të përdorej.

Megjithatë, vendimi nr. 15, datë 17.02.2026 i Gjykatës Kushtetuese nuk la një boshllëk pa zgjidhje. Në paragrafin 110 Gjykata Kushtetuese parashikoi shprehimisht pasojën e mosmiratimit të ligjit brenda afatit, duke theksuar se: “110. Gjithashtu, duke konsideruar se Ligji Ndryshues parashikon rregullim prapaveprues, pasi formula e re përllogaritej nga data

01.04.2023, Gjykata vlerëson se efektet financiare të ligjit të ri duhet të llogariten po nga data 01.04.2023, duke përcaktuar një skemë të arsyeshme përshtatjeje për pagesat e prapambetura për periudhën nga data 01.04.2023 deri në hyrjen në fuqi të ligjit të ri. Ndërkohë, nëse nuk bëhen ndryshimet ligjore deri në datën 31.07.2026, llogaritja e pagesave të prapambetura do të bëhet me formulën që i referohet funksionarit të administratës së lartë publike, sipas referencës së analizuar në vendimin nr. 35/2022 të kësaj Gjykate.” Megjithëse ky paragraf i referohet tekstualisht “pagesave të prapambetura”, për rastin e mosveprimit të Kuvendit deri më 31.07.2026, nëse lexohet së bashku me paragrafin 109 dhe pikën 4 të pjesës urdhëruese të tij, çon në përfundimin se vetë Gjykata Kushtetuese identifikon formulën duke iu referuar funksionarit të administratës së lartë publike, sipas vendimit nr. 35, datë 22.11.2022 të kësaj gjykate. Kjo nuk nënkupton ringjalljen formale të dispozitës së mëparshme, por zbatimin e drejtpërdrejtë të vendimit nr. 15/2026 në një situatë që vete Gjykata Kushtetuese e kishte parashikuar. Ky përfundim përcakton standardin juridik që organet kompetente të sistemit gjyqësor duhej të zbatonin pas datës 31 korrik 2026.

Për sa i përket formulën së pagës referuese të magjistratëve sipas vendimit nr. 35/2022 të Gjykatës Kushtetuese, ajo ka theksuar se:

“72. Në referim të legjislacionit të kohës për nëpunësin civil, Gjykata vlerëson se neni 12 i ligjit nr. 96/2016 ka përcaktuar qartë dhe mjaftueshëm elementet e pagës mujore bruto të magjistratit dhe në veçanti elementin “pagë referuese bazë”. Konkretisht, kjo dispozitë ka përcaktuar se paga referuese bazë është e njëjtë me pagën për funksion të nëpunësve civilë të nivelit më të lartë drejtues, të shprehur në konceptin e kategorisë së parë, klasa e tretë, ku sipas ligjit për nëpunësin civil përfshihet pozicioni i punës “drejtor i drejtorisë së përgjithshme në Kryeministri ose çdo pozicion i barasvlershëm me të”. Fakti se VKM-ja e pagave nuk përmbante klasë të tretë të kategorisë së parë, nuk përbën argument për paqartësi ose boshllëk të nenit 12, pika 5, shkronja “a”, të ligjit nr. 96/2016 në formulimin fillestar. Kjo dispozitë referon në kategorinë e parë, në nivelin/klasën më të ulët të kësaj kategorie dhe njësohej me pozicionin e drejtorit të drejtorisë së përgjithshme në Kryeministri ose pozicionet e tjera të barasvlershme me të, ku përfshihen, ndër të tjera, edhe sekretarët e përgjithshëm në njësitë e qeverisjes vendore, paga e të cilëve është klasifikuar në kategorinë I-b, për të cilën elementi i shtesës për pozicion, sipas terminologjisë së VKM-së së pagave në kohën e miratimit të ligjit nr. 96/2016, ishte në vlerën 118,000 lekë.

...

74. Për sa më lart, në kuptim të nenit 12 të ligjit nr. 96/2016, Gjykata vëren se elementi “pagë referuese bazë” i pagës mujore bruto të magjistratit sipas shkronjës “a” të pikës 5 të këtij neni, i referohet pagës për pozicion të punonjësve të shërbimit civil të kategorisë së parë, klasa e tretë, në pozicionin e drejtorit të drejtorisë së përgjithshme në Kryeministri ose çdo pozicion tjetër të barasvlershëm me të, që përfshin “shtesën për pozicion” dhe “pagën në grup” sipas grupit 1 të diplomave universitare për këto funksione.

...

76. Nga sa më sipër, Gjykata arrin në përfundimin se neni 12, pika 5, shkronja "a", i ligjit nr. 96/2016, në kohën e miratimit të tij e përmbushte qëllimin për rregullimin e pagës referuese bazë të magjistratit, pasi përcaktonte njësimin e saj me pagën për funksion të punonjësve të shërbimit civil, duke treguar kategorinë (e para (I)), klasën (e treta (c)), si dhe pozicionin konkret të punës (drejtorin e drejtorisë së përgjithshme në Kryeministri ose çdo pozicion tjetër të barasvlershëm me të). Për këtë pagë, në kushtet kur pozicionit të drejtorit të drejtorisë së përgjithshme në Kryeministri nuk i është caktuar nivel page, referimi është sipas klasifikimit të pozicioneve të barasvlershme me të, pra ai I-b (shih paragrafin 72 të vendimit), që në kohën e miratimit të normës ligjore ishte në vlerën 118,000 lekë duke shtuar edhe vlerën 14,000 lekë, që i përket "pagës në grup" sipas grupit 1 të diplomave universitare."

Në këtë rrethana, paga referuese e magjistratëve, referuar përcaktimeve në VKM-në nr. 325/2023, të ndryshuar, referon tek kategoria e lartë drejtuese "Kategoria I", klasa e pagës "Klasa I-2", të përbërë nga paga për pozicion (në shumën 222,425 lekë, sipas klasës) plus shtesa e nivelit të kualifikimit "Grupi i diplomës 1" (në shumën 14.000 lekë).

Lidhur me detyrueshmërinë e vendimeve të Gjykatës Kushtetuese, në nenin 132, pika 1, të Kushtetutës është parashikuar se: "1. Vendimet e Gjykatës Kushtetuese janë përfundimtare dhe të detyrueshme për zbatim." Në jurisprudencën e saj, dhe konkretisht në vendimin nr. 55, datë 10.07.2024, lidhur me këtë standard kushtetues, Gjykata Kushtetuese është shprehur se:

"42. Gjykata vëren se neni 3 i Kushtetutës parashikon si bazë të shtetit, me detyrën për ta respektuar dhe mbrojtur, edhe rendin kushtetues, ndërsa sipas nenit 4 Kushtetuta është ligji më i lartë në Republikën e Shqipërisë dhe dispozitat e saj zbatohen drejtpërsëdrejti, me përjashtim të rasteve kur Kushtetuta parashikon ndryshe. Po kështu, sipas nenit 132, pika 1, të Kushtetutës, vendimet e Gjykatës janë përfundimtare dhe të detyrueshme për zbatim.

43. Gjykata ka theksuar se zbatimi i detyrueshëm i vendimeve të saj garantohet nga Kushtetuta, e cila në nenin 132 sanksionon shprehimisht këtë koncept kushtetues. Ato kanë fuqi detyruese të përgjithshme dhe janë përfundimtare dhe, si të tilla, përbëjnë jurisprudencë kushtetuese, për rrjedhojë kanë efektet e forcës së ligjit. Ky efekt detyrues ka të bëjë si me pjesën urdhëruese, ashtu edhe me pjesën arsyetuese të vendimit. Efekti detyrues shtrihet tek argumentet thelbësore të vendimit, që përbëjnë edhe ratio decidendi, eliminimi i të cilave do ta bënte vendimin, në tërësinë e tij, të pakuptimtë (shih vendimet nr. 10, datë 04.03.2021; nr. 49, datë 03.07.2017; nr. 15, datë 01.03.2017 të Gjykatës Kushtetuese).

44. Ndikimi i padiskutueshëm i vendimeve të Gjykatës është i tillë që iu imponon të gjitha organeve shtetërore fuqinë detyruese të arsyetimit të vendimit të saj (shih vendimin nr. 17, datë 10.04.2015 të Gjykatës Kushtetuese). Arsyetimi që përdor Gjykata në vendimet e saj ka forcën e ligjit, çka buron nga autoriteti i këtij organi për të thënë fjalën e fundit në çështjet për të cilat të tjerët tashmë janë shprehur. Çdo qëndrim i kundërt krijon një precedent të rrezikshëm në marrëdhëniet institucionale. Në jurisprudencën kushtetuese është theksuar se nga standardi i detyrueshmërisë së zbatimit të vendimmarrjes kushtetuese nuk mund të bëjë përjashtim as vetë

Gjykata (shih vendimet nr. 4, datë 15.02.2021; 78, datë 12.12.2017; nr. 44, datë 29.06.2015 të Gjykatës Kushtetuese).

45. Gjykata vlerëson të ritheksojë fuqinë detyruese që Kushtetuta u ka dhënë vendimeve të saj, si e vetmja mënyrë e pranueshme për zgjidhjen e drejtë dhe përfundimtare të çështjeve me natyrë kushtetuese. Kjo natyrë e vendimeve të Gjykatës ka të bëjë jo vetëm me autoritetin e këtij organi kushtetues, por njëherazi garanton edhe epërsinë e Kushtetutës, duke detyruar organet e pushtetit publik që veprimtarinë e tyre ta zhvillojnë sipas kompetencave dhe brenda kufijve që ka caktuar vetë Kushtetuta. Moszbatimi i vendimeve të Gjykatës cenon të gjithë strukturën e të drejtave dhe detyrimeve të parashikuara në Kushtetutë, çka do të përbënte një precedent të rrezikshëm, përveçse një tregues për nivelin e demokracisë dhe shtetin e së drejtës.”

Thënë sa më sipër, arrihet në përfundimin se shkelja e vendimeve të Gjykatës Kushtetuese barazohet me shkeljen e vetë ligjit, për sa kohë vendimet e saj janë në të njëjtin nivel me të në hierarkinë e burimeve të së drejtës. Në këto rrethana, të kallëzuarit, me veprimet ose mosveprimet e tyre, kanë shkelur vendimin nr. 15, datë 17.02.2026 të Gjykatës Kushtetuese, për çka rezulton se ata kanë shkelur nenin 132/1 të Kushtetutës, dispozitë e cila përcakton fuqinë detyruese të vendimeve të Gjykatës Kushtetuese.

Për sa i përket organeve të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve të Gjykatës Kushtetuese, neni 80, pikat 1 dhe 2, të Ligjit Nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë” përcaktohet se vendimet e Gjykatës Kushtetuese janë të detyrueshme për zbatim dhe se ekzekutimi i tyre sigurohet nga Këshilli i Ministrave me anën e organeve përkatëse të administratës shtetërore.

Në çështjen në shqyrtim të ngarkuara me ekzekutimin e vendimit nr. 15, datë 17.02.2026 të Gjykatës Kushtetuese janë degët e thesarit në rrethe si dhe në vijë hierarkike, organi epror i tyre, Sekretari i Përgjithshëm i Ministrisë së Financave, i cili nëpërmjet postës elektronike u ka kërkuar atyre mosekzekutimin e këtij vendimi nëpërmjet moskalimit të pagave të magjistratëve. Nga ana e tij, Ministri i Financave ka udhëzuar pikërisht moszbatimin e vendimit të sipërcituar të Gjykatës Kushtetuese nëpërmjet shkresës nr. 14110 prot., datë 2.9.2026, me lëndë: *Mbi paraqitjen dhe përpunimin e listëpagesave të muajit gusht 2026*, duke shprehur qartë vullnetin e tij në shkelje të ligjit ndaj organeve vartëse. Nga ana tjetër, pika 4, e nenit 81 të Ligjit Nr. 8577/2000, parashikon qartë pasojën e moszbatimit ose mosekzekutimit të vendimeve të Gjykatës Kushtetuese. Kjo dispozitë shprehet se: “Moszbatimi ose pengimi i ekzekutimit të vendimit të Gjykatës Kushtetuese dënohet sipas dispozitave përkatëse të Kodit Penal.”

Në të njëjtën kohë, me veprimet dhe mosveprimet e tyre, të kallëzuarit, duke mos zbatuar vendimin nr. 15, datë 17.02.2026 të Gjykatës Kushtetuese, e për rrjedhojë edhe nenin 132/1 të Kushtetutës, kanë shkelur njëkohësisht nenin 138 të saj, dispozitë e cila sanksionon parimin e moscenimit të pagës së gjyqtarit, si dhe nenin 22 të ligjit nr. 96/2016 “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, dispozitë që të njëjtin parim e ka shtrirë për të gjithë magjistratët, duke përfshirë edhe prokurorët.

Referuar akteve ligjore dhe nënligjore që disiplinojnë mënyrën e administrimit të fondeve të buxhetit, rezulton se paraqitet një situatë e paligjshme në mënyrën e zbatimit të procedurës për kryerjen e shpenzimeve publike, pasi degët e thesarit në rrethe kanë tejkaluar kompetencat e tyre të përcaktuara për kontrollin e transaksioneve, duke vendosur vetë për ligjshmërinë në themel të detyrimit, në një kohë që urdhër shpenzimet miratohen përfundimisht nga nëpunësi autorizues i njësisë shpenzuese, referuar Ligjit Nr. 9936, datë 26.6.2008, “Për Menaxhimin e Sistemit Buxhetor në Republikën e Shqipërisë” dhe pikës 169 të Udhëzimit nr. 9, datë 20.3.2018 “Për procedurat standarde të zbatimit të buxhetit”, të Ministrit të Financave.

Ndërkohë, në lidhje me procedurën e kontrollit të thesarit, udhëzimi në fjalë, në pikën 147 të tij, parashikon se: “Struktura përgjegjëse për thesarin kontrollon: a) përputhshmërinë e totalit të planit të arkës me buxhetin vjetor të njësisë shpenzuese respektive; b) kryen krahasime me parashikimet e vetë sistemit të thesarit për pagesat dhe arkëtimet e qeverisjes së përgjithshme dhe kryen miratimin paraprak; c) pas miratimit përfundimtar nga Nëpunësi i Parë Autorizues, i regjistron dhe i bën të vlefshme për zbatim në SIFQ; d) njofton nëpunësin autorizues të njësisë respektive për miratimin e planit të arkës.” Nga ana tjetër, pika 171 e këtij udhëzimi parashikon se:

“Struktura përgjegjëse për thesarin regjistron urdhër-shpenzimin në SIFQ sapo paraqitet nga njësia shpenzuese (të nënshkruar nga nëpunësi zbatues dhe nëpunësi autorizues përgjegjës për ligjshmërinë e transaksionit). Numri sekuenial që vendoset nga sistemi përbën njëkohësisht numrin e protokollit të depozitimit për njësinë përkatëse. Kontrollat që kryhen gjatë procesit të regjistrimit renditen si më poshtë:

a) Kontrolli formal. Kontrollon nëse urdhër-shpenzimi është plotësuar konform formatit të miratuar në të gjitha ekstremet dhe fushat. Verifikon firmat me specimentet e depozituara dhe saktësinë e vulës së njësisë publike.

b) Kontrolli dokumentar. Kontrollon nëse për shpenzimet e shënuara në urdhër-shpenzim ka bashkëlidhur dokumente origjinale të mjaftueshme që vërtetojnë kryerjen e shpenzimit sipas paragrafit 170, lidhjen me angazhimin e njësisë së qeverisjes së përgjithshme të regjistruar më parë në sistem sipas paragrafit 162 dhe referencat e urdhër-shpenzimit.

c) Kontrolli i destinacionit dhe shumës së fondeve në dispozicion. Kontrollon nëse shpenzimet e kryera sipas dokumenteve bashkangjitur urdhër-shpenzimit janë shpenzime të së njëjtës natyrë me fondet e aprovuara për këtë qëllim dhe nëse ato mbulohen me fondet e pashpenzuara të njësisë së qeverisjes së përgjithshme për secilën kategori shpenzimesh.

d) Kontrolli i ekzistencës së limitit mujor të lejuar për shpenzim (plan mujor i arkës). Ky kontroll realizohet në sistem, sipas zërave agregatë të çelur më parë. Në rastet kur shuma e urdhërshpenzimeve është më e madhe se likuiditetet në dispozicion, atëherë autorizohet pagesa sipas radhës së prioriteteve të përcaktuara nga ministri përgjegjës për financat, sipas pikës 151.”

Përpos aspekteve formale të përcaktuara në këto parashikimeve normative, në referim të së njëjtës bazë ligjore, qartësisht konkludohet se, kushti i nevojshëm dhe i mjaftueshëm për miratimin/autorizimin e një urdhër shpenzimi, është që, lloji i shpenzimit të jetë i së njëjtës natyrë me fondet e miratuara për këtë qëllim, nëse mbulohet nga fondet e pashpenzuara të njësisë dhe nëse ekziston limiti mujor i lejuar për shpenzim. Në rastin konkret, referuar akteve të Këshillit të Lartë Gjyqësor dhe Këshillit të Lartë të Prokurorisë, shpenzimet për personel janë të parashikuara në planin e arkës dhe nuk tejkalojnë vlerën totale të fondeve të miratuara. Por, sikundër u evidentua edhe më sipër, kontrolli i ushtruar nga degët e thesarit në këtë rast, shkon përtej këtyre dispozitave pasi rezulton se, fondet e përdorura janë të së njëjtës natyre me fondet e aprovuara për këtë qëllim dhe njëkohësisht ato mbulohen me fondet e pashpenzuara të njësisë së qeverisjes së përgjithshme për secilën kategori shpenzimesh. Kështu, prej tyre është kontrolluar baza ligjore e përlllogaritjes së shpenzimit, në një kohë që masën konkrete të detyrimit këto instanca nuk kanë kompetencë ta rishikojnë.

Si një argument përforcues i kontrollit të përcaktuar për strukturën përgjegjëse për thesarin është edhe parashikimi i pikës 173 të udhëzimit, i cili, për pagesat e bordeve, këshillave drejtues apo strukturave të ngjashme, përcakton në mënyrë të posaçme elementet që i nënshtrohen verifikimit nga struktura përgjegjëse për thesarin, duke kërkuar verifikimin e bazës ligjore të krijimit të këtyre strukturave dhe të përcaktimit të masës së pagesës me vendim të Këshillit të Ministrave. Kjo tregon se, kur synohet t'i atribuohet Thesarit një kompetencë e posaçme verifikimi mbi bazën ligjore të një pagese, ajo përcaktohet shprehimisht dhe në mënyrë të posaçme. Për më tepër, edhe në këto raste, verifikimi nuk bëhet lidhur me masën e pagesës apo komponentët e saj, por vetëm për faktin nëse struktura është ngritur me ligj.

Së fundi, vërejmë se pika 172 e Udhëzimit nr. 9/2018 parashikon se: *“Pas kontrollit të kryer si më sipër, struktura përgjegjëse për thesarin aprovon shpenzimin kur dokumentet plotësojnë të gjitha kërkesat e parashtruara në këtë udhëzim ose që burojnë nga akte të tjera ligjore dhe nënligjore. Në rast të kundërt, shpenzimi nuk aprovohet dhe dokumentacioni kthehet mbrapsht në njësinë e qeverisjes së përgjithshme për korrigjim ose anulim të tij.”*

Pavarësisht se shpenzimi plotëson të gjitha kërkesat e parashikuara në udhëzim dhe të gjitha ligjet e tjera, ai nuk është aprovuar. Megjithatë, edhe pse nuk është aprovuar, dokumentacioni nuk i është kthyer njërive për korrigjim ose anulim.

Sa më sipër, me veprimet dhe mosveprimet e tyre përgjegjësit e degëve të thesarit në rrethe kanë konsumuar elementët e veprës penale *“Mosekzekutimi pa shkaqe të përligjura i vendimit të gjykatës”*, e parashikuar nga neni 320/a, paragrafi 1, i Kodit Penal, duke qenë se pavarësisht faktit se listëpagesat e magistratëve ishin përgatitur sipas formulës së përcaktuar në vendimin nr. 15, datë 17.02.2026 të Gjykatës Kushtetuese, formulë e cila ka hyrë në fuqi në mungesë të veprimit të Kuvendit brenda afatit të lënë dhe njësitë shpenzuese kishin fonde të mjaftueshme për këto listëpagesa, ata kanë refuzuar për të autorizuar pagesën e tyre pranë bankave të nivelit të dytë.

Për sa i përket Sekretarit të Përgjithshëm të Ministrisë së Financave, me veprimet dhe mosveprimet e tij ai ka konsumuar elementët e veprës penale *“Pengime për ekzekutimin e vendimeve të gjykatës”*, e parashikuar nga neni 320 i Kodit Penal. Si organi epror i degëve të thesarit në rrethe, sipas pikës II-3 të Vendimit të Këshillit të Ministrave Nr. 354, datë 26.05.2022 *“Për organizimin dhe funksionimin e degëve të thesarit”*, ai ka kërkuar moskalimin e pagave të gjyqtarëve dhe prokurorëve sipas urdhër shpenzimeve përkatëse, situatë kjo që ka prekur edhe stafin administrativ dhe atë ndihmës.

Për efekt të zbatimit të ligjit Nr. 10296, datë 8.7.2010, *“Për menaxhimin financiar dhe kontrollin”*, njësitë e pushtetit gjyqësor janë njësi të qeverisjes qendrore, sipas pikës 5, të nenit 4, të këtij ligji. Për këtë arsye, Sekretari i Përgjithshëm i Ministrisë së Financave, është Nëpunësi i Parë Autorizues për këto njësi, në referim të nenit 7 të ligjit të sipërcituar. Detyrat e tij janë të caktuara me ligj si dhe në udhëzimin nr. 9, datë 20.3.2018, *“Për procedurat standarde të zbatimit të buxhetit”*, të Ministrit të Financave.

Në lidhje me lejimin ose moslejimin e kryerjes së një pagese të caktuar, Nëpunësi i Parë Autorizues mundet të vendosë nëse duhet të procedohet me pagesën vetëm në rastet kur ka kundërshti midis nëpunësit autorizues dhe nëpunësit zbatues të njësisë shpenzuese, referuar nenit 14 të ligjit nr. 10296/2010. Nga kjo dispozitë nuk rezulton një kompetencë e përgjithshme e nëpunësit të parë autorizues për të bllokuar kryerjen e një pagese të miratuar nga njësia shpenzuese, për shkak të mospajtimit me përmbajtjen e urdhër shpenzimit.

Në rastin e pagesave të padetyruara, shteti ka të drejtën e padisë në gjykatë, por nuk mund të vendosë në mënyrë të njëanshme për të mos përmbushur një detyrim të njësisë shpenzuese, vetëm mbi bazën e mospajtimit të nëpunësit të parë autorizues me urdhër shpenzimin, jashtë rasteve dhe kompetencave të parashikuara shprehimisht nga ligji dhe aktet nënligjore. Në të kundërt, nëpunësi i parë autorizues do të mund të bllokonte çdo transaksion në të cilin shteti është palë. Ky konkluzion jo vetëm që nuk ka asnjë bazë ligjore por përbën një qasje të rrezikshme për integritetin e sistemit të menaxhimit financiar të shtetit.

Edhe udhëzimi nr. 9/2018, nuk parashikon një kompetencë të përgjithshme të Nëpunësit të Parë Autorizues për bllokimin e pagesave për shkak të mospajtimit me urdhër shpenzimin. Kështu, ky akt normativ nënligjor, ka parashikuar në pikën 20 të tij, të drejtën e Nëpunësit të Parë Autorizues për të mos lejuar marrjen përsipër të angazhimeve dhe kryerjen e pagesës, deri në transferimin nga huadhënësi në llogarinë e thesarit të fondeve të marra hua, vetëm për shpenzimet, që mbulohen me hua në ligjin vjetor të buxhetit të shtetit dhe në vendimin e këshillit të njësisë së vetëqeverisjes vendore. Ndërkohë, në të njëjtën mënyrë si neni 14 i ligjit nr. 10296/2010 të ndryshuar, edhe pika 35 e Udhëzimit, parashikon mundësinë e ndërhyrjes në kryerjen e transaksionit, vetëm në rast konflikti ndërmjet nëpunësit autorizues dhe nëpunësit zbatues të njësisë shpenzuese.

Së fundi, për sa i përket Ministrit të Financave, duke vepruar në kundërshtim me vendimin nr. 15, datë 17.02.2026 të Gjykatës Kushtetuese, e për rrjedhojë edhe me nenet 132/1 dhe 138 të Kushtetutës si dhe nenin 22 të Ligjit nr. 96/2016, ai ka shkelur njëkohësisht edhe pikën 4, të

nenit 102 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, pasi drejton nën përgjegjësinë e tij veprimtarinë që ka në kompetencë dhe është personi përpara të cilit përgjigjet Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Ministrave, si nëpunësi i parë autorizues lidhur me buxhetin e njësive të qeverisjes së përgjithshme. Nëpërmjet shkresës nr. 14110 prot., datë 2.9.2026, me lëndë: *Mbi paraqitjen dhe përpunimin e listëpagesave të muajit gusht 2026*, me të cilën ai ka shfaqur qartë vullnetin për të mos dhënë pagat e magjistratëve sipas urdhër shpenzimeve, që nga ana e tyre ishin mbështetur në akte administrative në fuqi, sikurse janë Vendimi Nr. 435, datë 26.08.2026 “Mbi miratimin e pagës referuese bazë të magjistratit (gjyqtar), sipas vendimit nr. 15, datë 17.02.2026 të Gjykatës Kushtetuese”, të Këshillit të Lartë Gjyqësor, dhe vendimit nr. 144, datë 28.08.2026, të Këshilli i Lartë i Prokurorisë, ai ka konsumuar elementët e veprës penale “*Pengime për ekzekutimin e vendimeve të gjykatës*”, e parashikuar nga neni 320 i Kodit Penal.

Gjithashtu, shkeljet e mësipërme ligjore çojnë edhe në konsumimin e elementëve të veprës penale “*Shpërdorimi i detyrës*”, e parashikuar nga neni 248 i Kodit Penal, pasi autoritetet e sipërpërmendura shtetërore kanë kryer veprime dhe mosveprime në mospërmbushje të rregullt të të detyrës së tyre dhe në kundërshtim me ligjin, sikurse u analizua më sipër, veprime dhe mosveprime të cilat kanë dëmtuar interesat e ligjshëm pasurorë jo vetëm të gjyqtarëve dhe prokurorëve por edhe të stafit administrativ dhe stafit ndihmës të gjykatave dhe prokurorive.

Vlerësojmë se këto veprime nuk janë pasojë e vullnetit të lirë të secilit zyrtar të përfshirë në këtë procedurë, por ndërlidhen nga një qëllim unik kriminal për të dëmtuar interesin financiar të magjistratëve duke i detyruar të tërhiqen nga kërkimi i tyre për pagimin e pagës sipas vendimit të Gjykatës Kushtetuese.

Si një tjetër element që shton dyshimet për veprimtari kriminale, konsiderojmë edhe faktin se për dy zyra të prokurorive, konkretisht ato Kukës dhe Dibër, janë miratuar urdhër shpenzimet në mënyrë të rregullt. Përse janë autorizuar pagesat për to, nëse ligji dhe akti përkatës nënligjor lejojnë rishikimin e vlerës së pagës ose komponentëve të saj? Në këtë drejtim, rezulton se të paktën njëri prej qëndrimeve është i paligjshëm, pra ose ai i propozuar nga ministri, miratuar nga Nëpunësi i Parë Autorizues dhe kryer nga pjesa dërrmuese e degëve të thesarit në rrethe ose ai i kryer nga degët e thesarit për dy zyrat e prokurorive në fjalë.

Nga sa u tha më sipër, arrihet në përfundimin kategorik se të kallëzuarit kanë konsumuar elementët e veprave penale “*Shpërdorimi i detyrës*”, “*Pengime për ekzekutimin e vendimeve të gjykatës*” dhe “*Mosekzekutimi pa shkaqe të përligjura i vendimit të gjykatës*”, të parashikuara përkatësisht nga nenet 248, 320 dhe 320/a/1, të Kodit Penal.

Paga e magjistratit nuk përbën vetëm kundërshtpërblimin financiar për ushtrimin e funksionit. Ajo është pjesë e statusit kushtetues të magjistratit dhe një garanci institucionale e pavarësisë së pushtetit gjyqësor dhe të ushtrimit të pavarur të funksionit të prokurorit. Vendimet e Gjykatës Kushtetuese janë përfundimtare dhe të detyrueshme për zbatim. Në këtë kuptim, mosmarrëveshjet për interpretimin ose mënyrën e zbatimit të vendimit të Gjykatës Kushtetuese nuk mund të zgjidhen nëpërmjet privimit të magjistratëve nga paga për punën e kryer.

Prandaj, nisur nga mënyra se si është realizuar mosekzekutimi i urdhërpagesave, numri i subjekteve të prekura, natyra e së drejtës së cenuar, ekzistenca e një vendimi të Gjykatës Kushtetuese dhe e akteve të organeve kushtetuese të qeverisjes së sistemit të drejtësisë krijojnë nevojën e përdiskutueshme për kryerjen e një hetimi të plotë e të gjithanshëm të çështjes, për të vënë përpara përgjegjësisë personat përkatës.

Veprimet hetimore që kërkohet të kryhen

Në funksion të një hetimi të plotë e të gjithanshëm, vlerësojmë se do të ishte e dobishme të ndërmerren disa veprime dhe hapa konkretë për sqarimin e plotë të situatës dhe dokumentimin e rrethanave përkatëse. Këto veprime synojnë të sigurojnë që çdo qëndrim ose masë e mëtejshme të mbështetet në fakte të verifikueshme, në një pasqyrë të qartë të procesit të ekzekutimit të pagave dhe në një vlerësim të plotë të bazës ligjore mbi të cilën është vepruar.

Në këtë kuadër, sugjerojmë të merren në konsideratë hapat e mëposhtëm:

1. *Administrimin e vendimit nr. 15, datë 17.02.2026, të Gjykatës Kushtetuese dhe dokumentacionit që lidhet me ekzekutimin e tij;*
2. *Administrimin e vendimit Nr. 435, datë 26.08.2026, të Këshillit të Lartë Gjyqësor dhe vendimit nr. 144, datë 28.08.2026, të Këshillit të Lartë të Prokurorisë;*
3. *Administrimin pranë KLGJ-së, KLP-së, Prokurorisë së Përgjithshme dhe institucioneve të tjera përkatëse të listëpagesave dhe urdhërpagesave për muajin gusht 2026;*
4. *Administrimin pranë Ministrisë së Financave dhe strukturave të Thesarit të të gjithë dokumentacionit që lidhet me pranimin, kontrollin, regjistrimin, refuzimin, pezullimin, anulimin ose kthimin e këtyre urdhërpagesave;*
5. *Administrimin e çdo urdhri, udhëzimi, shkrese, e-mail-i, komunikimi elektronik ose dokumenti tjetër që lidhet me mosekzekutimin e pagave;*
6. *Administrimin e gjurmëve elektronike të veprimeve të kryera në sistemin e Thesarit, duke identifikuar përdoruesin, datën, orën dhe natyrën e çdo veprimi të kryer mbi urdhërpagesat;*
7. *Identifikimin dhe pyetjen e personit/personave që kanë urdhëruar ose vendosur mosekzekutimin e pagave;*
8. *Pyetjen e punonjësve përgjegjës të Ministrisë së Financave dhe degëve Thesarit që kanë trajtuar konkretisht urdhërpagesat, duke përfshirë Sekretarin e Përgjithshëm të Ministrisë Financave, i cili ka urdhëruar përmes postës elektronike pezullimin e pagave të magistratëve dhe stafit administrativ e atij ndihmës;*
9. *Administrimin e korrespondencës ndërmjet Ministrisë së Financave, KLGJ-së, KLP-së, Prokurorisë së Përgjithshme, gjykatave, prokurorive dhe institucioneve të tjera të përfshira;*
10. *Verifikimin nëse fondet buxhetore për pagat e muajit gusht 2026 kanë qenë të disponueshme;*
11. *Verifikimin nëse ndonjë urdhërpagesë është ekzekutuar fillimisht dhe më pas është urdhëruar kthimi ose anulimi i saj;*

12. Verifikimin nëse për gjykata ose prokurori të caktuara pagesat janë ekzekutuar, ndërsa për institucione të tjera janë ndaluar si dhe administrimin e dokumentacionit përkatës;
13. Përcaktimin e numrit të gjyqtarëve dhe prokurorëve të prekur nga mosekzekutimi i pagave dhe të vlerës së përgjithshme financiare të papaguar;
14. Kryerjen e çdo veprimi tjetër hetimor që rezultojnë në nevojshëm për sqarimin e plotë të rrethanave dhe përgjegjësiave penale të personave përkatës.

Për sa më sipër, kërkojmë kryerjen e hetimeve të nevojshme, me qëllim që faktet dhe rrethanat e parashtruara në këtë kallëzim të sqarohen në mënyrë të plotë. Mbetemi të gatshëm të bashkëpunojmë dhe të vëmë në dispozicion çdo të dhënë apo dokumentacion që mund të jetë i nevojshëm për sqarimin e plotë të rrethanave të çështjes, duke besuar se hetimi i gjithanshëm i saj do të kontribuojë në garantimin e zbatimit të ligjit dhe të përgjegjëshmërisë institucionale.

KALLËZUESIT

Erjon Bani

Serd Hoxha

Ilirjan Sejva

Foruzol Behari

Gezim Spahiu

Lirim

Bulic

Eni Diano Spahiu

Ornel Hoxha

Enri Dista

Andrian Drona

Gavin Sula

Hijon Hoxha

Flora Kushi

Alis Dine

Ergeut Pëllumbi zgf

Noel Yezai

Alberzi

Entelo Seluangj

Eplentinos Mirdaci

Illy

ff